

- 1) § 8, stk. 3, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, og gennemført ved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, som af beskæftigelsesfremmende hensyn og uafhængigt af nævnte rammeaftales gennemførelse har nedsat aldersgrænsen for, hvornår der uden begrænsninger kan indgås en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.
- 2) Fællesskabsretten, og navnlig artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der — som den i hovedsagen omhandlede — uden begrænsninger tillader indgåelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt, når arbejdstageren er fyldt 52 år, medmindre der i nær forbindelse hermed tidligere har været indgået en tidsbegrænset ansættelseskontrakt med samme arbejdsgiver.

Det påhviler den nationale ret at sikre den fulde virkning af det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, idet den skal undlade at anvende enhver modstridende bestemmelse i national lov, også selv om fristen for direktivets gennemførelse endnu ikke er udløbet.

(¹) EUT C 146 af 29.5.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-148/04, Unicredito Italiano SpA mod Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Genova) (¹)

(Statsstøtte — beslutning 2002/581/EF — skattefordele for banker — beslutningens begrundelse — kvalificering som statsstøtte — betingelser — forenelighed med fællesmarkedet — betingelser — artikel 87, stk. 3, litra b) og c), EF — vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse — udvikling af visse former for erhvervsvirksomhed — tidligere tildelte skattefordele — tilbagesøgning af støtten — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — retssikkerhedsprincippet — proportionalitetsprincippet)

(2006/C 36/19)

(Processprog: italiensk)

I sag C-148/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Commissione tributaria provinciale di Genova (Italien) ved afgørelse af 11. februar 2004, indgået til Domstolen den 23. marts 2004, i

sagen Unicredito Italiano SpA mod Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Gennemgangen af de stillede spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens beslutning 2002/581/EF af 11. december 2001 om den statsstøtte, Italien har iværksat til fordel for banker.
- 2) Artikel 87 ff. EF, artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er ikke til hinder for en national foranstaltning, der påbyder tilbagebetaling af en støtte til gennemførelse af en kommissionsbeslutning, hvorved denne støtte er anset for uforenelig med fællesmarkedet, og idet gennemgangen af beslutningen i forhold til de nævnte bestemmelser og generelle principper intet har frembragt, der kan rejse tvivl om dens gyldighed.

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(anden Afdeling)

af 27. oktober 2005

i de forenede sager C-187/04 og C-188/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — koncessioner på offentlige arbejder — regler om offentliggørelse)

(2006/C 36/20)

(Processprog: italiensk)

I de forenede sager C-187/04 og C-188/04, angående to traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 22. april af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Wiedner, advokat: G. Bambara) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, advokat: M. Fiorilli), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J. Makarczyk (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris og J. Klučka; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 27. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, navnlig artikel 3, stk. 1, og artikel 11, stk. 3, 6 og 7, i dette direktiv, idet det offentlige organ ANAS SpA har overdraget selskabet Società per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova pA anlæg og drift af Valtrompia-motorvejen og af motorvejen Pedemontana Veneta Ovest som en umiddelbar koncession, uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, selv om betingelserne herfor ikke var opfyldt.

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 179 af 10.7.2004
EFT C 168 af 26.6.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 1. december 2005

i sag C-213/04, Ewald Burtscher mod Josef Stauderer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) ⁽¹⁾

(De frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF — procedure med erklæring om køb af byggegrunde — transaktionen ugyldig med tilbagevirkende kraft i tilfælde af købers forsinkelse med afgivelse af erklæringen)

(2006/C 36/21)

(Processprog: tysk)

I sag C-213/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) ved afgørelse af 29. april 2004, indgået til Domstolen den 19. maj 2004, i sagen Ewald Burtscher mod Josef Stauderer, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský, J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr og U. Lohmus; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 1. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 56, stk. 1, EF er til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser, såsom bestemmelserne i lov om handel med fast ejendom

(Vorarlberger Grundverkehrsgesetz) af 23. september 1993, som ændret, hvorefter en simpel forsinkelse med afgivelse af den påkrævede erklæring om erhvervelse medfører, at den pågældende ejendomshandel bliver ugyldig med tilbagevirkende kraft.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 24.7.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-250/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/19/EF — adgang til elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 36/22)

(Processprog: græsk)

I sag C-250/04, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 14. juni 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Zavvos og M. Shotter) mod den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Makarczyk, og dommerne R. Silva de Lapuerta og P. Küris (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (»adgangsdirektivet«), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.